

ter, saavidt det naar til ham, vil søge at faa truffet en Forandring deri. Forinden man forlader Jernbanestyrelsen, maa det maaske endnu være mig tilladt at gjøre en Bemærkning, som jeg isvrigt tror nærmest vedkommer § 25. I det oprindelige Finantslovsforslag var der foreslaaet bevilget 10,000 Rb. til Udvidelse af Randers Station. Efter de Oplysninger, der derom ere bledne givne i det andet Thing, og som tildels ogsaa ere meddelte i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget, skulde den nævnte Sum væsentlig anvendes til en Udvidelse af 3die Klasses Ventesal og af Expeditionslokalerne paa den paagældende Station samt til en Omlægning af Posthuset, der vel ligger ved Stationen, men som isvrigt er meget uegnet placeret. Saavidt mig bekjendt — og jeg tror, at de Oplysninger, som jeg i saa Henseende har faaet, ere paalidelige — er den omtalte Ventesal i Virkeligheden alt for lille og indskrænket i Forhold til den Fretvents, der er paa Randers Station, og det maa derfor vistnok siges at være absolut nødvendigt at faa den udvidet. Forsaavidt Forslaget til Finantsloven altsaa alligevel skal tilbage til Folkethinget, vil jeg i Betragtning heraf tillade mig, hvis den høitærede Minister da ikke bestemt modsætter sig det, at stille et Ændringsforslag om atter at gjenoptage den nævnte Bevilling til Randers Station. Jeg skal bemærke, at det tidligere Forslag derom i Folkethinget faldt med ifkun 45 Stemmer mod 40, og jeg tror derfor, at der er Udsigt til, at et lignende Forslag, naar det paany fremkommer herfra, muligens kan gaa igjennem.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale § 6, der omhandler Post- og Telegrafstyrelsen, hvorunder da ogsaa falder Farten over Store Belt. I Forslaget til Finantsloven er der forlangt et Beløb til forskjellige Reparationer af de i denne Fart anvendte Fartøier, og dette giver mig Anledning til at henstille til den høitærede Finantsminister, om der ikke bør gjøres noget Mere for den omtalte Dverfart, idet der stilles større Midler til dens Tjeneste. Dverfarten deler sig jo naturligen i den Dverfart, der finder Sted, naar der er aabent Vand, og den Dverfart, der finder Sted i Søvintere, altsaa ved Hjælp af Is-

transportbaade. Den førstnævnte Dverfart sker nu ved gode og ret hurtig sejlende Dampskibe. Jeg tror imidlertid dog, at i Forhold til den Fretvents, der er paa visse Tider af Aaret, ere de paagældende Skibe for smaa og ikke tilstrækkelig hensigtsmæssigt indrettede. Tager man den Beretning for sig, der er meddelt os om Jernbanedriften i 1869—70, saa ses det deraf, at Gjennemsnittstallet af Passagerer, der daglig gaa fra og til Sjælland, er cirka 44 fra hver Side. Dersom nu dette Antal i Virkeligheden fordelte sig ligelig paa de forskellige Dverfartstider, saa vilde Dampskibene maaske kunne siges at være tilstrækkelige, men saaledes er Forholdet jo ikke. Den langt overveiende Del af Passagererne reiser nemlig herfra med det Tog, der gaar fra Kjøbenhavn om Formiddagen Kl. 7, og hertil saaledes, at de tage fra Korsør om Eftermiddagen Kl. 7. Og nu er det vel ganske vist saa, at om Sommeren sker Dverfarten i Reglen let og hurtig, og at man, naar det er godt Veir, meget vel kan opholde sig paa Dækket. Men jeg tror, at de fleste af de Herrer, der ligesom jeg have været nødsagede til oftere at passere Beltet, ville indrømme, at om Efteraaret og Vinteren, naar Veirliget er haardt, er det derimod en slem Tur. Naar Dampskibet nemlig er overfyldt, ja selv naar der kun er endel Passagerer med det, saa ere deets Kabytter for smaa til, at alle Passagerer behvem kunne opholde sig i dem — sommetider er det endog saa praktisk umuligt — og de Passagerer, der have betalt for Kabyttsplads, ere altsaa tildels nødsagede til at opholde sig paa Dækket. I smukt Veir gjør dette nu, som sagt, Intet, men er Veirliget haardt og koldt, saa er det et alt andet end hyggeligt Opholdssted. Jeg tror, at der kunde gjøres Noget derimod, blandt andet ved at indrette en Dverbygning paa den agterste Del af Dækket til Beskyttelse for Passagererne mod Regn, Vand og Storm. Man maa, saaledes som Forholdene nu ere, ogsaa gaa og rade om paa Dækket i Mørke, idet der ikke kan være Lys paa dette, da det, idetmindste efter hvad Søfolkene sige, desorienterer, hvad jeg gjerne indrømmer kan være Tilfældet. Ogsaa dette kunde afhjælpes ved en saadan Dverbygning, der vistnok godt kunde indrettes